

seconde later weder andere exemplaren tot opspringen aanleiding te geven. Aldus waren bij voortduring een groot aantal dieren springende, wat, door de zon bescheuen, geleek op eene fontein van fijne waterdruppeltjes. Het einde zal wel geweest zijn, dat de dieren zich allengs over eene grootere oppervlakte verdeeld hebben en zoo tot rust gekomen zijn. Wat echter aanleiding gaf tot de ~~zooke~~ ophooping, kon ik niet ontdekken; ~~de~~ geliefd voedsel.

J. TH. OUDEMANS.

1909 een Wespenjaar?

Thans, Augustus 1909, te Putten verblijf houdend, valt het mij op, dat er ontzettend veel wespen zijn. De in vele opzichten abnormale zomer van dit jaar schijnt, althans voor de in den grond levende soorten, tot nog toe zeer gunstig te zijn. Uit ondervinding weet ik, dat alle inlandsche *Vespa*-soorten hier voorkomen en dat vooral *Vespa vulgaris* en *Vespa rufa* hier gemeen zijn. Deze beide maken ook thans de hoofdmassa van de overal rondvliegende wespen uit.

Aangenaam zou het mij zijn, van anderen te mogen vernemen, of ook elders in ons land dit jaar zoo bijzonder veel wespen voorkomen. Tot determinatie van gevangen exemplaren ben ik gaarne bereid.

J. TH. OUDEMANS.

Acarologische Aanteekeningen XXVIII.

Genus *Ingrassia* — In de Entomologische Berichten van 1 Mei 1905 (vol. 1, p. 224) stelde ik voor, de *Megminia*-

soorten zonder vertikaalharen te vereenigen in een genus *Ingrussia*. Met zekerheid kan ik thans mededeelen, dat ook *Megninia ibidis* Trouessart, en *M. centropodos* Mégnin met hunne variëteiten tot dit genus behooren. Eene bijzonderheid aan de hechtlapjes (carunculae) der volwassen dieren is deze, dat de steel ervan geled is, hetgeen reeds door Berlese gezien en afgebeeld werd (Ac. Scorp. Myr. Ital. fasc. 37 n°. 5 fig. 3).

Wat hem echter ontging is, dat het hechtlapje in een week klauwtje eindigt, zoodat dit genus ook in dit opzicht verwantschap vertoont met de *Psoroptinae*.

A. C. OUDEMANS.

Aanteekeningen over Suctoria XV.

Rhinolophopsylla nov. gen.

Van den heer JOS. CREMERS, te Rolduc, bij Kerkrade, ontving ik een ♀ exemplaar van een éenkammige vleermuisvloo, waarnaar ik al zoo lang verlangend uitgezien had! Het parasiteerde op *Hipposideros hipposideros* BECHST., de kleine hoefijzerneus. KOLENATI beschrijft reeds in 1857 deze soort (Wien. Entom. Monatschr., v. 1, n°. 3. p. 65) als volgt:

»Die Gattung *Ceratopsyllus*, characterisirt durch einen vierzähligen Kopf und durch Rückenctenidien, . . . , lebt nur an Vespertilionen . . . Ein Ctenidium (am Pronotum); *Ceratopsyllus monoctenus* Kolenati, kömmt vorwaltend vor auf *Rhinolophus ferrum equinum*.«

De soortnaam *monoctenus* is echter gepraeoccupeerd; zie hierover OUDEMANS in Tijdschr. v. Entom., v. 51, 1908, p. 103.

In 1880 beschreef TASCHENBERG onder den naam van *Typhlopsylla unipectinata* dezelfde soort, die dus in het vervolg dezen